

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP (còn gọi là Pháp Luân Công), là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

New Zealand: 40.000 tờ rơi đã được phân phát tới các hộ dân ở Dunedin

▲ Các du khách đã ký tên nhằm kêu gọi chấm dứt vấn nạn cưỡng bức tu hoạch tạng tại Trung Quốc

Bài viết của một học viên Pháp Luân Công ở New Zealand

Ngày 23 tháng 08 năm 2014, 33 học viên Pháp Luân Công đến từ New Zealand đã phân phát hơn 40.000 tờ rơi cho các hộ dân cư ở Dunedin, thành phố lớn thứ hai thuộc South Island. Mục đích của họ nhằm cung cấp thông tin công chúng về Pháp Luân Công và cuộc đàn áp môn tu luyện tại Trung Quốc.

Một phụ nữ đã rất tò mò về việc mà các học viên đang làm. Các học viên đã nói với bà về tội ác mổ cướp nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc. Một học viên trả lời: “Chúng tôi muốn để cho nhiều người hơn nữa biết về tội ác này. Đảng Cộng sản Trung Quốc sẽ không dám tiếp tục nếu cộng đồng quốc tế cùng đứng lên phản đối nó.

“Chúng tôi cũng muốn nhiều người hơn nữa biết đến

Pháp Luân Công là gì.” Chỉ về hướng các học viên khác, cô ấy nói tiếp: “Chúng tôi đã được hưởng lợi từ pháp môn, vì vậy chúng tôi cũng muốn chia sẻ điều đó với mọi người.”

Người phụ nữ ấy đã đồng ý và thể hiện sự ủng hộ của mình, bà nói: “Tôi sẽ nói với các con của tôi về những gì tôi nghe được ngày hôm nay.”

Tiểu Mạnh, một sinh viên đại học, đã cùng với một học viên phương Tây khác mở điểm luyện công đầu tiên ở Dunedin cách đây không lâu.

Tiểu Mạnh nói: “Vào ngày đầu tiên, một thanh niên đã cùng luyện công với chúng tôi. Anh ấy đã rất nghiêm túc và luyện rất đúng các động tác, vì thế tôi nghĩ rằng anh ấy đã tu luyện được một thời gian dài rồi.”

“Nhưng thực tế anh ấy mới chỉ là một học viên mới. Đối với một học viên mới, thật khó để có thể giơ tay lên trong suốt 30 phút khi luyện bài công pháp thứ hai,” Tiểu Mạnh nói. “Điều này khiến tôi nhận ra rằng chúng ta nên chia sẻ vẻ đẹp của Pháp Luân Công với nhiều người hơn nữa. Có lẽ nhiều người đã và đang tìm kiếm con đường tu luyện tuyệt vời này.” ■

Hai tháng luyện Pháp Luân Đại Pháp đã mang lại nhiều lợi ích cho tôi hơn luyện những môn khí công khác trong cả một thập kỷ

Bài viết của một học viên mới ở Trung Quốc

Tôi là một học viên mới tu luyện Pháp Luân Đại Pháp. Tôi bắt đầu tu luyện vào tháng 2 năm 2012. Tôi đã tập luyện một môn khí công khác trong hơn một thập kỷ nhưng sức khỏe thì vẫn kém. Tôi bị u xơ và phải phẫu thuật thanh quản. Hai năm trước tôi gặp vấn đề về dạ dày và kể từ đó phải dùng thuốc. Tôi cảm thấy thất vọng bởi tình trạng sức khỏe kém của bản thân mình.

Một ngày một người bạn của tôi đã đến thăm. Cô ấy cùng cả gia đình của mình đều tu luyện Pháp Luân Đại Pháp. Cô ấy trông rất mạnh khỏe và hạnh phúc. Tôi nói với cô ấy rằng chúng tôi cùng tuổi mà sao cô ấy lại trông khỏe hơn tôi rất nhiều. Cô ấy nói rằng đó là bởi vì cô ấy tu luyện Pháp Luân Đại Pháp. Sau đó cô ấy hỏi tôi tại sao sức khỏe của tôi vẫn kém ngay cả khi tôi tập luyện môn khí công của tôi. Cô ấy đúng, tại sao tôi không khỏe lên chút nào vậy? Sự khác biệt là gì nhỉ? Sau đó cô ấy đã nói với tôi Pháp Luân Đại Pháp tốt như thế nào và giúp tôi thoát xuất khỏi ĐCSTQ cùng các tổ chức liên đới của nó. Cô ấy cho tôi một cái bùa của Đại Pháp và bảo tôi niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo” và “Chân-Thiện-Nhẫn hảo”.

Ngày hôm sau tôi đã làm như cô ấy nói và niệm vài lần “Pháp Luân Đại Pháp hảo” và “Chân-Thiện-Nhẫn hảo”. Đột nhiên tôi cảm thấy tâm mình thật nhẹ nhàng và tôi rất hạnh phúc. Tôi nghĩ rằng chắc hẳn mình có duyên tiền định với Đại Pháp. Tôi nói với bạn tôi rằng tôi rất hạnh phúc và cảm thấy rất dễ chịu khi tôi niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo” và “Chân-Thiện-Nhẫn hảo”. Sau đó cô ấy đã cho tôi mượn cuốn sách Chuyển Pháp Luân để đọc.

Lần đầu tiên khi tôi đọc Chuyển Pháp Luân, tôi phải đeo kính vì mắt tôi kém. Khi tôi đọc lần thứ hai, thị lực của tôi đã được cải thiện. Đến khi

đọc lần thứ ba, tôi nhìn thấy một tia sáng màu vàng kim trong sách nhưng nó đã biến mất khi tôi cố gắng chạm vào nó. Sư phụ bắt đầu tịnh hoá thân thể cho tôi khi tôi đang đọc Chuyển Pháp Luân. Da trên mặt tôi bắt đầu bong ra. Sau khi đọc sách ba lần, tôi quyết định chỉ tu luyện Pháp Luân Đại Pháp. Tôi cũng dừng tất cả các loại thuốc Trung y và Tây y.

Một ngày khi tôi đang luyện công, tôi nhìn thấy Sư phụ mặc một chiếc áo cà sa màu vàng ở trong gương. Khi tôi nhìn lại thì chẳng còn gì ở đó nữa. Tôi hiểu rằng Sư phụ từ bi đang chăm lo cho tôi. Bây giờ tôi luyện công và học Pháp hàng ngày.

Tôi đã từng ăn cá mỗi ngày và chấp trước vào nó. Sau khi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp một tháng, tôi cảm thấy buồn nôn mỗi khi nhìn thấy cá. Đúng như Sư phụ giảng về Vấn đề ăn thịt trong sách Chuyển Pháp Luân.

Tôi nhận ra rằng mình không nên chấp trước vào bất cứ thứ gì và vấn đề không phải là tôi ăn cá hay không mà phải buông bỏ tâm chấp trước. Hai tháng sau tôi không còn gặp vấn đề về dạ dày nữa và tôi có thể ăn bất cứ thứ gì.

Một ngày khi tôi đang ngồi tĩnh công, chân tôi rất đau. Chông tôi, không phải một học viên, giục tôi ngừng tập vì cơn đau. Tôi nói với anh ấy, “Sư phụ nói rằng để tiêu trừ nghiệp lực thì chúng ta phải chịu đựng. Em đã được hưởng lợi hơn rất nhiều chỉ trong hai tháng tập luyện Pháp Luân Đại Pháp so với môn khí công mà em đã tập luyện trước đó trong một thập kỷ”. Anh ấy nhận ra rằng tôi đã đúng và từ đó trở đi anh ấy đã ủng hộ tôi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.

Sau khi phẫu thuật u xơ tử cung, tôi có những cục bướu to nhỏ khắp cơ thể. Khi tôi bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp những cục bướu này đã teo đi và sau đó hoàn toàn biến mất. Cuối cùng tôi đã hồi phục sau khi chịu đựng đau đớn trong hơn một thập kỷ. Con xin cảm tạ Sư phụ đã cho con một thân thể khỏe mạnh. ■

Du khách ký tên thỉnh nguyện

Úc: Du khách tại Lãnh sự quán Trung Quốc ở Brisbane tìm hiểu về cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc

Bài viết của Trần Tâm Ninh, phóng viên báo Minh Huệ ở Úc

Du khách đi ngang qua Lãnh sự quán Trung Quốc ở Brisbane, Australia vào ngày 29 tháng 08 đã có cơ hội tìm hiểu về cuộc bức hại tàn bạo Pháp Luân Công ở Trung Quốc và ký tên thỉnh nguyện yêu cầu chấm dứt cuộc bức hại này.

Một nhóm thanh niên đã đến ngay khi các học viên Pháp Luân Công vừa dựng xong gian hàng của mình. Họ đã nói chuyện với các học viên một thời gian lâu, và tất cả họ cùng ký tên thỉnh nguyện. Một thanh niên trẻ đã rất bất bình khi biết về cuộc bức hại này và còn hỏi liệu anh có thể ký tên thỉnh nguyện hai lần hay không.

Một cô gái trẻ người Đài Loan đã biết đến cuộc bức hại nhưng cô ấy đã không thể tin nổi rằng ở thế kỷ 21 lại vẫn còn tồn tại việc mổ cướp tạng từ một người sống. Nhìn vào các bằng chứng, cô đã nhận ra rằng bệnh nhân ghép tạng ở các

nước khác thường phải đợi hàng tháng hoặc hàng năm trời mới có tạng phù hợp, trong khi đó ở Trung Quốc quá trình này chỉ diễn ra trong vài ngày. Điều đó đã thuyết phục được cô ấy.

Một học viên đặt câu hỏi: “Bệnh viện có thể lấy được các cơ quan tạng ở đâu mà nhanh đến vậy? Câu trả lời khả dĩ nhất đó là họ đã giết và mổ cướp tạng theo nhu cầu.”

Cô gái đã rất sốc và ký tên thỉnh nguyện, đồng thời cũng lên án tội ác tàn bạo này.

Những người Trung Quốc đi ngang qua đã được cung cấp các bằng chứng về việc Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐC-STQ) đã tàn phá đạo đức xã hội Trung Quốc trong khi các học viên khuyến họ thoái đảng.

Một thanh niên Trung Quốc đã nói

chuyện với các học viên trong thời gian dài và đã hỏi nhiều điều về Pháp Luân Công. Họ đã nói về cách thức mà ĐC-STQ phỉ báng Pháp Luân Công trên các kênh tuyên truyền của nó và chân tướng của cuộc bức hại.

Sau khi hiểu chân tướng, người thanh niên này đã đồng ý thoái ĐCSTQ cùng các tổ chức liên đới của nó và hỏi thêm thông tin. ■

Louisville, Kentucky (Hoa Kỳ): Phơi bày tội ác mổ cướp tạng của Đảng Cộng sản Trung Quốc tại World Fest

Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp và cuộc bức hại ở Trung Quốc với du khách của World Fest

Bài viết của một học viên Pháp Luân Đại Pháp ở Kentucky, Hoa Kỳ

World Fest, lễ hội văn hóa thế giới lớn nhất ở vùng đô thị Louisville, được tổ chức vào dịp cuối tuần Ngày Lao động ở Louisville, Kentucky. Các học viên Pháp Luân Công ở địa phương đã tham gia sự kiện bốn ngày này để giới thiệu vẻ đẹp của Pháp Luân Đại Pháp và cũng để phơi bày cuộc đàn áp và tội ác mổ cướp tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống của Đảng Cộng sản Trung

Quốc (ĐCSTQ). Hơn 100.000 du khách đã đến tham dự lễ hội năm nay.

Pháp Luân Đại Pháp, cũng được gọi là Pháp Luân Công, là Đại Pháp tu luyện thượng thừa của Phật gia. Nó được Sư phụ Lý Hồng Chí truyền xuất ra công chúng vào năm 1992 ở Trung Quốc. Kể từ đó, hàng triệu người ở hơn 100 quốc gia trên toàn thế giới đã theo tập môn tu luyện tinh thần ôn hòa chiếu theo các nguyên lý Chân - Thiện - Nhẫn này.

Chế độ cộng sản Trung Quốc đã phát động cuộc đàn áp tàn bạo Pháp Luân Đại Pháp vào năm 1999; ngày hôm nay nó vẫn còn tiếp diễn. Dưới sự cai trị của cộng sản, nạn mổ cướp tạng đã được sử dụng như một biện pháp cực đoan để tiêu diệt và kiếm lời từ các học viên Pháp Luân Công đang bị giam giữ. Họ đã bị giết hại khi cơ quan tạng của họ phù hợp với yêu cầu của các ca phẫu thuật ghép tạng, trong đó có cả các bệnh nhân là người ngoại quốc đến Trung Quốc để “du lịch ghép tạng.”

Tại lễ hội này, các học viên đã nói với du khách về lợi ích của Pháp Luân Công và về cuộc bức hại tàn bạo kéo dài 15 năm ở Trung Quốc.

Du khách của World Fest đã rất muốn tìm hiểu về Pháp Luân Công và nhiều người đã bày tỏ quan ngại về tội ác mổ cướp tạng của ĐCSTQ. Nhiều người đã ký tên thỉnh nguyện bày tỏ sự ủng hộ của họ nhằm chấm dứt cuộc bức hại. ■

Các sĩ quan cảnh sát và nhân viên Phòng 610 ca ngợi các học viên

Bài viết của một học viên ở Trung Quốc

Là một học viên đã có được một cuộc sống mới nhờ tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, tôi không thể nào dùng từ ngữ để bày tỏ hết lòng cảm ân của tôi tới Sư phụ.

Tôi có thể mô tả rất nhiều điều kỳ diệu về Pháp Luân Đại Pháp. Nhưng điều tuyệt vời nhất đã xảy ra, là kết quả của việc các học viên giảng chân tướng, đó là nhiều nhân viên cảnh sát giờ đây đã ca ngợi các học viên, những người đã từng phải chịu đựng và là nạn nhân của cuộc bức hại.

1. Giám đốc Phòng 610 của thị trấn thà chịu thất nghiệp còn hơn là tiếp tục công việc của mình

Nhiều học viên sống ở một thị trấn miền núi đã bị các nhân viên Phòng 610 bức hại không ngừng.

Thời gian trôi qua, giám đốc Phòng 610 phát hiện ra rằng tất cả các học viên mà ông ta đã từng tiếp xúc với đều rất trung thực và ngay thẳng. Họ đều sống theo nguyên lý Chân – Thiện – Nhân, và tuân thủ những nguyên tắc này trong mọi công việc họ làm, và luôn tự tìm lỗi ở chính bản thân mình.

Ông đã chứng kiến sự can đảm của họ trong việc bảo vệ sự thật, từ chối từ bỏ đức tin, và sẵn sàng xả bỏ mọi thứ để bảo vệ Đại Pháp. Ông quả quyết nói rằng, để có thể tạo ra được những đệ tử tuyệt vời như vậy, Pháp Luân Đại Pháp quả thực phi thường.

Nhận thức được điều này, ông đã quyết định đối xử tốt với Đại Pháp và các học viên. Ông đã từ chức giám đốc Phòng 610 và nói với lãnh đạo của thị trấn rằng ông có thể làm bất cứ công việc gì trừ làm việc ở Phòng 610. Ông cũng mời các học viên tới nhà mình ăn tối. Khi các học viên từ chối, ông hỏi: “Các vị không tha thứ cho tôi ư? Tôi đã thực sự rất ăn năn. Tôi thà thất nghiệp còn hơn là tiếp tục làm công việc đó.”

2. “Nếu các vị tiếp tục nói, tôi cũng

sẽ học Pháp Luân Đại Pháp”

Tháng 12 năm 2009, vài đồng tu và tôi đã tới một vùng núi xa xôi hẻo lánh để nói với mọi người sự thật về Pháp Luân Đại Pháp. Vài người đã tố cáo chúng tôi và chúng tôi bị bắt đưa vào đồn cảnh sát. Chúng tôi vẫn còn rất nhiều tờ rơi, đĩa DVD, và các lá bùa trong người. Nhưng chúng tôi không sợ, bởi chúng tôi tới đây là để cứu người. Vì không có học viên nào sống ở trong vùng đó, và chỉ thỉnh thoảng mới có các học viên tới đây để phát tài liệu, nên người dân nơi đây hiểu biết rất ít về Đại Pháp.

Chúng tôi bắt đầu phát chính niệm ngay sau khi vừa bước chân vào đồn cảnh sát. Chúng tôi đọc Luận ngữ và Hồng ngâm, nói với cảnh sát sự thật về môn tu luyện, và thuyết phục họ thoát Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) và các tổ chức liên đới của nó.

Các cảnh sát chỉ mới nghe được những lời dối trá được tuyên truyền công khai trên các phương tiện truyền thông của ĐCSTQ đối với Pháp Luân Đại Pháp. Tôi nói với họ rằng Pháp Luân Đại Pháp là Phật Pháp và rằng chúng ta thật có phúc khi Pháp Luân Đại Pháp được hồng truyền ở Trung Quốc. Pháp Luân Đại Pháp đã mang lại lợi ích cho đất nước và xã hội ở mọi phương diện. Tôi nói với họ về vụ tự thiêu trên quảng trường Thiên An Môn là do ĐCSTQ đàn áp lên để làm mất uy tín của pháp môn. Tất cả họ đều chăm chú lắng nghe. Chúng tôi đã liên tục nói chuyện trong sáu giờ đồng hồ không nghỉ. Nhiều cảnh sát tới bên cửa sổ và đứng bên ngoài lắng nghe.

Một sĩ quan cảnh sát nói: “Nói hay lắm. Các vị nên làm Bí thư Đảng ở thành phố này mới phải.” Một người khác nói: “Nếu các vị cứ tiếp tục nói nữa, tôi cũng sẽ trở thành học viên Pháp Luân Đại Pháp.” Một sĩ quan khác nói: “Thật đáng quý khi tất cả các vị nghĩ rằng mình đang cứu độ những người khác.” Khi chúng tôi rời đi, ba sĩ quan cảnh sát đã yêu cầu chúng tôi giúp họ thoát ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó.

3. Giám đốc chính trị: “Nếu vụ tự thiêu trên quảng trường Thiên An Môn là được đàn áp, ĐCSTQ thật vô liêm sỉ.”

Năm 2002, vài học viên đã bị bắt trong khi đang xem đĩa DVD về vụ tự thiêu trên Quảng trường Thiên An Môn. Chúng tôi đã nhân cơ hội đó để nói chuyện với các nhân viên của thành phố. Chúng tôi đã nói về chai nước ngọt Sprite được đổ đầy xăng mà Vương Tiến Đông giữ vẫn còn nguyên vẹn khi ông ta đang bị cháy, rằng cảnh sát đã chuẩn bị tất cả những cái đó để làm mỗi lửa trước khi họ bắt đầu, và em Lưu Tư Ảnh 12 tuổi vẫn có thể hát ngay cả sau khi làm phẫu thuật mở khí quản.

Không tìm được lý do gì để bào chữa cho ĐCSTQ, vị giám đốc chính trị nói rằng nếu thực sự vụ tự thiêu trên Quảng trường Thiên An Môn là được đàn áp, thì ĐCSTQ thật vô liêm sỉ.

4. Niềm tin vào Đại Pháp không thể lay chuyển

Một học viên trong vùng chúng tôi có gia đình rất giàu có, cha cô ấy là một người có quyền thế trong thành phố. Năm 1999, cô đã bị bức hại nghiêm trọng khi chính quyền Trung Cộng bắt đầu chiến dịch nhổ tận gốc Pháp Luân Đại Pháp.

Nhưng cô đã không hề dao động bất chấp những áp lực từ gia đình, bạn bè, và xã hội gây ra. Để ngăn cô tu luyện, chồng cô đã đổ nước lạnh lên đầu cô khi cô đang ngồi luyện tĩnh công, đập đầu mình vào tường để bắt cô phải ngừng luyện, nhưng cô vẫn không hề dao động.

Ông chủ sa thải cô, chồng cô đã li dị cô để tránh việc bị cảnh sát tổng tiền anh, cha cô muốn cắt đứt quan hệ với cô, mọi người thân trong gia đình xa lánh, từ bỏ cô.

Nhưng cô vẫn giữ vững đức tin của mình và kiên trì nói với mọi người sự thật về Pháp Luân Đại Pháp. Một sĩ quan cảnh sát nhận xét: “Các học viên Pháp Luân Đại Pháp chân tu đều như vậy. Họ đều có niềm tin không dao động vào Pháp Luân Đại Pháp.” ■